ھەسرەت

شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى

ھەسرەت

شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى

图书在版编目（CIP）数据

狐：维吾尔文 /（英）劳伦斯（Lawrenis）等著；艾尔肯·努尔等译．—乌鲁木齐：新疆人民出版社，2000.4
（外国中篇小说丛书：26）
ISBN 7—228—05760—0
Ⅰ.狐… Ⅱ.①劳… ②艾… Ⅲ.中篇小说—作品集—世界—现代—维吾尔语（中国少数民族语言）
Ⅳ.I561.45
中国版本图书馆 CIP 数据核字(2000)第 29659 号

责任编辑：帕提古丽·米吉提
封面设计：艾克拜尔·萨里
责任校对：帕丽达·艾力

新疆人民出版社编辑出版
（乌鲁木齐市解放南路 348 号 邮政编码 830001）
新疆新华书店发行
新疆人民出版社微机室排版
新疆司法印刷厂印刷
787×1092 毫米 32 开本 9.75 印张 2 插页
2000 年 7 月第 1 版 2000 年 7 月第 1 次印刷
印数：1——3,060

ISBN7—228—05760—0/I·2146 定价：13.70 元

مەسئۇل مۇھەررىرى: پاتىگۈل مىجىت
مۇقاۋىسىنى لايىھىلىگۈچى: ئەكبەر سالىھ
مەسئۇل كوررېكتورى: پەرىدە ئېلى

ھەسرەت (ئەسلى نامى: تۆلكە)
(چەت ئەل پوۋېستلىرىدىن — 26)
*

شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى تۈزدى ۋە نەشر قىلدى
(ئۈرۈمچى شەھىرى جەنۇبىي ئازادلىق يولى 348 №)
شىنجاڭ شىنخۇا كىتابخانىسىدىن تارقىتىلدى
شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى كومپيۇتېر بۆلۈمىدە تىزىلدى
شىنجاڭ ئەدلىيە باسما زاۋۇتىدا بېسىلدى
فورماتى: 787×1092 مىللىمېتىر 1/32
باسما تاۋىقى: 9.75 قىستۇرما ۋارىقى: 2
2000 - يىلى 7 - ئاي 1 - نەشرى
2000 - يىلى 7 - ئاي 1 - بېسىلىشى
تىراژى: 1 —— 3,060
ISBN7—228—05760—0/I • 2146
باھاسى: 13.70 يۈەن

قىسقىچە مەزمۇنى

بۇ كىتابچىغا ئىككى پوۋېست كىرگۈزۈلگەن .

« تۈلكە » — ئەنگلىيىنىڭ داڭلىق يازغۇچىسى لاۋرېنسنىڭ (1885 — 1930) داڭلىق ئەسەرلىرىدىن بىرى .

مۇھەببەت بابىدا ھېيلىگەر ، شەپقەتسىزلىكى بىلەن تۈلكىگە سىمۋول قىلىنغان ياش يىگىت ھېنرى ئىككى قېرى قىز شېرىكلىشىپ باشقۇرۇۋاتقان بىر قورۇققا كېلىدۇ . ئىككى قىز ئۇنىڭغا مۇھەببەت تەشنالىقى بىلەن تەلمۈرىدۇ . يىگىت مارچ بىلەن توي قىلماقچى بولىدۇ ، لېكىن بۇنىڭغا بەنفور ئىسىملىك يەنە بىر قىز قارشى چىقىدۇ . يىگىت ئۇنى ئۆلتۈرۈۋېتىدۇ ۋە مارچنى ئالىدۇ . لېكىن ، ئۇلارنىڭ تۇرمۇشى كۆڭۈللۈك بولمايدۇ .

بۇ لاۋرېنسنىڭ ئىدىيىسىنى بايان قىلىپ بېرەلەيدىغان ، لاۋرېنسنىڭ ئۇسلۇبىغا تىپىك ۋەكىللىك قىلالايدىغان ئەسەر .

بۇ كىتابچىغا كىرگۈزۈلگەن يەنە بىر پوۋېست — « ھەسرەت » .

تىلتون بىر پاھىشە ئايالنىڭ قىزى . ئۇ كىچىك بولغاچقا ، ئۆزى ياشىغان مۇھىتتىن بەزى ئىللەتلەرنى يۇقتۇرۇۋالىدۇ . سەل ئەقىلگە تولغاندا ، ئوغرىلىق ، بۇزۇقچىلىقنىڭ ھەرگىزمۇ ھالال تىرىكچىلىك ۋاستىسى بولالمايدىغانلىقىنى تونۇپ يېتىدۇ ۋە ئاپىسىنى ئۇنداق ئىپلاس تۇرمۇشتىن قۇتۇلدۇرۇش نىيىتىگە كېلىدۇ . لېكىن ، جەمئىيەت ئۇنى ئۇ گۈزەل ئارزۇسىغا يەتكۈزمەي-

此为试读，需要完整PDF请访问：www.ertongbook.c

دۇ . ئۇ ئاپىسى تۇرماق ئۆزىنىمۇ پاتقاقتىن قۇتۇلدۇرۇپ چىقالماي-
دىغان ھالغا چۈشۈپ قالغانلىقىنى كۆرۈپ ، يۇرتىنى تاشلاپ چى-
قىپ كېتىدۇ . ئۇ ئەمدى نەگە بارىدۇ ؟ نېمە قىلىدۇ ؟ ئەسەرنى
ئوقۇغاندا ، پېرسوناژ ئۆزىگە قويغان بۇ سوئالنى سىزمۇ ئىختىيار-
سىز ئۆزىڭىزدىن سورايسىز ، ئېچىنىسىز ۋە تىلتون ياشىغان ئەشۇ
جەمئىيەتكە مىڭ بىر لەنەتلەر ياغدۇرىسىز .

ھەسرەت

ئېلزابىت كارتېر (ئاۋستىرالىيە)

ئەخمەت ئىمىن تەرجىمىسى

دۇففى ئەپەندىنىڭ ئۇزۇن يىللاردىن بۇيان جۇڭدەلمەي ئەسكىرەپ كەتكەن ئۆي ـ جايلىرى ، سىدنېي پورتىنىڭ پاراخوت توختايدىغان ئورنىغىچە سوزۇلغان كوچىنىڭ ياقىسىدا ئىدى .

ئۇ پىرىستانىغا پەقەت چوڭ پاراخوتىلارلا كىرەتتى . بىز ئىجارىگە ئېلىپ ئولتۇرغان ئۈچ ئېغىز ئۆيگە قىشتا ئاپتاپ ئوبدان چۈشەتتى ، تومۇز كۈنلىرى ئۇلۇغ ئېچىۋېتىلگەن دېرىزىلەردىن كىرگەن مەيىن شامال ئۆينىڭ ھاۋاسىنى خۇددى تەبىئىي ھاۋا تەڭشىگۈچتەك سالقىن قىلىۋېتەتتى .

تۆت ياش چاغلىرىم بولسا كېرەك ، ئاپام مېنى دائىم ئىشىكىمىزنىڭ ئالدىدىكى پەلەمپەيدە ئولتۇرغۇزۇپ قوياتتى . مەن ئۇ يەردە ئەڭ ياخشى كۆرىدىغان ئويۇنچۇق دۇمبىقىمنى ئوينايتتىم . بۇ مىس دۇمباقنى ساقچى ئىشىك ئالدىمىزغا كېلىپ قالغاندا ياكى كېلىۋاتقاندا ئاندىن چېلىشىمغا بولاتتى . « دۇڭ . . . دۇڭ . . . دۇڭ » قىلىپ چالغىنىم بەلگە ئىدى . بۇ بەلگىنى ئاڭلىغان ھامان ئاپام ئالدىراقاندىن بىر ئەر كىشىنىڭ قوينىدىن چىقىپ دېرىزىنىڭ ئالدىغا كېلەتتى ـ دە :

— تىلتون ! ئەجەب قۇلاق ـ مېڭەمنى يەپ كەتتىڭ . بولدى ، چالما ، بىكار بوينۇڭنى ئۇزۇۋېتىمەن ! — دەپ ۋارقىراپ

قوياتتى . ساقچى كەتكەندىن كېيىن مېنى كۆتۈرۈپ ئۆيگە ئەكى-
رىپ بويۇن - باشلىرىمغا سۆيەتتى ، ئاندىن قاقاقلاپ كۈ-
لۈپ ، — جېنىم قوزام ، ئەجەب ئەقىللىق بار جۇمۇ ، سېنىڭ ، —
دەپ كېتەتتى .

مەن دۇففېنىڭ مۇشۇ ئۆيلىرىدە تۇغۇلغان . مەن ئاپامنىڭ
بىر تاللا بالىسى ئىدىم . ئۇنىڭ مېنى بىرەر كاچات سالغىنىنى
ياكى تىللىغىنىنى بىلمەيمەن . ئۇ ھەمىشىلا بەختىياردەك خۇشال ،
خۇشخۇي يۈرەتتى .

دادامنىڭ زادى كىملىكى ئاپامغىمۇ ئېنىق ئەمەس ئىكەن .
توققۇز ياشلارغا كىرىپ قالغان چېغىمدا نۇرغۇن باللارنىڭ دا-
دىسى بار ئىكەنلىكىنى سېزىپ ، زادى مېنىڭ دادام كىم ؟ دەپ
بېرىسەن ، دەپ ئاپامغا چاپلىشىۋالدىم .

— ماقۇل ، ئېيتىپ بېرەي ، — دېدى ئاپام ، — تىلتون ،
مەن سېنى ئون ئالتە يېشىمدا تۇغقان ، شۇ چاغدا بەك ئۇماق ئى-
دىڭ ، كۆزلىرىڭ قېنىق زەڭگەر دېڭىزغا ئوخشايتتى ، ھازىرمۇ
شۇنداق ، كۆزلىرىڭ بەك چىرايلىق . داداڭنىڭ كىملىكىگە كەل-
سەك ، ئۇ ئېھتىمال بىر كۈنى كەچتە بۇ يەرگە كەلگەن ھېلىقى
ئىسپانىيىلىك يىگىت بولسا كېرەك . ھېلىمۇ ئېسىمدە ، ئۇنىڭ
كۆزلىرى سېنىڭكى بىلەن ئوپئوخشاش ئىدى . ئۇنىڭ كۆزلىرىگە
كۆيۈپ قالغانىدىم . ھە ، قانداق ، دەپ باقە ، بۇ پەرىزىم ساڭا ياق-
تىمۇ ؟ داداڭ ئىسپانىيىلىك بولسا بولار ؟

— بولىدۇ ، — دېدىم مەن ، — ئەجەب ئوبدان دادا تې-
پىپ بەردىڭ ! ئاپا ، ئەمدى بېرىپ ماۋىس دۇففېغا دەيمەن ، مەك-
تەپتىكى مېنى زاڭلىق قىلىدىغان ساۋاقداشلىرىمغىمۇ دەيمەن ، مې-
نىڭ دادام بار ، ئۇ بىر كۈنى كېلىپ مەن بىلەن ئاپامنى پاراخوتقا
سېلىپ ئۆزىنىڭ ئۈزۈم ئېتىزلىرى بار جايغا ئەكىتىدۇ ، دەيمەن .

ئاپا ، ئۈزۈم ئېتىزى بار جاينى نېمە دەيتتى ؟
— ئۈزۈمزار دەيدۇ ، — دېدى ئاپام .
— ھە ، راست ، ئۈزۈمزار دەيتتى . ئۇ تېخى بىزنى ئىسپانىيىنى ئايلاندۇردى . دادام ، سەن ، مەن ئۈچىمىز مەي باغلاپ پىشىپ كەتكەن ئۈزۈملەرنى تازا يەيمىز . كۆپتىكى ئۈزۈم ھاراقلىرىنى تازا ئىچىپ ، بولۇشىچە ناخشا ئېيتىپ ، ئۇسسۇل ئوينايمىز ، ئالىقىنىمىزدا ھېلىقى « چاك - چاك » قىلىپ ئاۋاز چىقىدىغان نەرسىنى تەڭكەش قىلىپ تۇرىمىز دېگىنە تېخى . ئاپا ، ئۇ نەرسىنى نېمە دەيتتى ، راست ؟
— چاكىلداق دەيدۇ .
— ھە ، چاكىلداق دەيتتى ، راست ! ئاپا ، ئۇ راست كېلەرمۇ ؟
— كىم ؟
— دادامچۇ .
— ۋاي تاڭ ! ۋوي ، راست ، ئۇ كېلىدۇ ! چوقۇم كېلىدۇ ! ئۇنىڭغۇ ئۇزۇن زامانلار بولۇپ كەتتى . ئىلتون ، ھازىر نەچچىگە كىردىڭ ؟
— سەككىزگە ، ئاپا ، توققۇزغىمۇ ئاز قالدىم جۇمۇ . ئاپا ، مۇئەللىم بۈگۈن ماڭا نېمە دېگەنلىكىنى بىلەمسەن ؟ بۇ ئايدا يەنە دەرستىن قالساڭ ، ئاپاڭغا تېلېفوندا دەيمەن دەيدۇ . مەن ئۇنىڭغا دېمەڭ ، دەپ يالۋۇرغانتىم ، ئۇ مېنى ئۇردى ، بەك ئۇرۇۋەتتى !
— ئۇردىما ؟ ۋاي ، خۇدايىم ، سېنى ئۇردىما ؟ نەرىڭگە ئۇردى ، كۆرسىتە ، نەرىڭگە ؟ — ئاپام مېنى يېقىن تارتىپ بەدىنىمگە تاياق ئىزى چۈشكەن يەر بارمۇ دەپ قاراپ كەتتى . ئۇ بەدىنىمدىن ھېچقانداق تاياق ئىزى تاپالمىغاندىن كېيىن ماڭا ئەمدى دەرستىن قالما ، دەپ نەسىھەت قىلىپ بولۇپ :

— قارىغاندا بەزى كۈنلىرى ماڭا ئۇقتۇرماي يەنە دەرستىن قېلىۋاتقان ئوخشىمامسەن ؟ — دەپ سورىدى .

مەن بەزى كۈنلىرى مەكتەپكە بارماي ، ماۋىس دۇففى بىلەن كىنوغا بارغانلىقىمنى ئېيتتىۋىدىم ، ئاپام ئاڭلاپ چۆچۈپ كەتتى ، ئاندىن كىنو بېلىتىنى قايسى پۇلغا ئالغانلىقىمنى سورىدى . مەن پۇلنى ئاپامنىڭ قېشىغا كەلگەن ئەر كىشىلەرنىڭ يانچۇقىدىن ئېلىۋالغانلىقىمنى ئېيتتىۋىدىم ، ئاپام كۈلۈپ كەتتى ، مەنمۇ كۈلدۈم ، ئىككىمىز تېلىقىپ قالغۇچە كۈلدۇق . كېيىن ئۇ ماڭا :

— ئەمدى ئۇنداق ئىش قىلما ، تىلتون ، ماڭا ئاۋارىچىلىك تېپىپ بېرىسەن ، بولامدۇ ؟ — دېدى .

مەن بۇنىڭدىن كېيىن ھەرگىز ئۇنداق قىلماسلىققا ۋەدە بەردىم . لېكىن ، بەزىدە ماۋىس بىلەن ئىككىمىز ئۆي تۇتۇپ ئوينايدىغان ئويۇندىن زېرىكىپ كوچىغا چىقىپ كېتەتتۇق . بۇنداق چاغلاردا ئاپام ۋە باشقا ئاپاشلار كېچىسى « خىزمىتى » بولغاچقا ئۇخلىۋالاتتى . ماۋىس بىلەن ئىككىمىز يېقىن ئەتراپتىكى دۇكانلارغا بېرىپ بەزى ئۇششاق نەرسىلەرنى ئويۇننىڭ ئورنىدا ئوغرىلىۋالاتتۇق . ئۇ نەرسىلەرنى ئاپامنىڭ ياخشى كۆرىدىغانلىقىغا ئىشەنچىم كامىل ئىدى . مەن تېپىۋالدىم دەيتتىم ، ئۇ مېنى دىتىلىك بار ، دەپ ماختايتتى .

— تىلتون ، — دەيتتى ئۇ ، — ئەجەب ئەقىللىك بار جۇمۇ سېنىڭ . ئۆمرۈمدە مەن ھېچنېمە تېپىۋالمىغان . قارىغاندا مەن ھېچنېمىگە سەپسالمايدىغان گاراڭ بىر نېمە ئوخشايمەن ، يول ماڭسام يەرگە قارىماي ، ئۈيان - بۇيانغا ياكى ئاسمانغا قاراپ ھاڭۋېقىپ ماڭىدىغان ئوخشايمەن .

ئاپام راستتىنلا ئۆزى ئېيتقاندەك بىر ئىشقا سەپسالمايدىغان

بىپەرۋا ئايال ئىدى . لېكىن ، ئۇ بىر ئىشقا يەنى مەن ئەخلاتخانىدىن تېپىپ كەلگەن قۇرۇق كونسېرۋا قۇتىلىرىغا گۈل تېرىشقا ھېرىس ئىدى . بىر كۈنى ئۇ سۇ قاچىلانغان ئەينەك قۇتىغا نەركەس گۈلىنىڭ يىلتىزىنى چىلاپ قويدى . يىلتىز ئاپئاق غول تارتىپ يېشىل يوپۇرماق بىخلار ئۈنگىلى تۇرغاندا ئۇ بەك خۇشال بولغان بولسا ، ئۇنىڭدىن يوغان سېرىق گۈل ئېچىلغاندا ئۆزىنى يوقىتىپلا قويدى ۋە ئۆيدە ئۇسسۇلغا چۈشۈپ « كۈنىنىڭ ئىللىق تەپتىدىن ، مايدا گۈللەر ئېچىلدى » دەپ ناخشا ئېيتىپ كەتتى . لېكىن ، شۇ كۈنى كېچىسى ئاپام تولا يىغلاپ كۆزلىرى ئىششىپ كەتتى ، چۈنكى ئۇنىڭ بىر ئەر مېھمىنى مەست بولۇپ قېلىپ ھېلىقى قۇتىنى ئۆرۈپ نەركەس گۈلىنى دەسسىۋەتكەنىدى .

شۇنىڭدىن كېيىن بىز نەركەس گۈلى تېرىمىدۇق ، لېكىن پات ـ پات شۇ گۈلىنىڭ گېپىنى قىلاتتۇق . بىز ئۇ گۈلنى ھەرگىز ئۇنتۇيالمىدۇق ، ئۇ گۈلنى گۈل دۇكىنىدىن ئوغرىلاپ كەلگىنىمنى مەن ھەرگىز ئاپامغا ئېيتمىدىم .

ھېلىقى « ئىسپانىيىلىك دادام » توغرىسىدا ئاپام بىلەن سۆزلەشكەندىن كېيىن ئاپامنىڭ قېشىغا كەلگەن ئەرلەرگە سىنچىلاپ سەپسالىدىغان بولدۇم ، چۈنكى ئۇلارنىڭ ئارىسىدا دادام چىقىپ قالارمۇ دېگەن تەمەدە ئىدىم . مېنىڭ ئۇ قاراشلىرىم بەزىلەرنى سەل تەشۋىشكە سېلىپ قويۇپتۇ . ئاپام ئۇلارنىڭ نارازىلىقىنى ئاڭلاپ ، ماڭا :

— ئۇلارغا تىكىلىپ قارىما ، ياخشىسى ئۇلار كەلگەندە بېشىڭنى كۆتۈرمە . بىزىرىپ قارىساڭ ئەدەپسىزلىك بولىدۇ . بۇ ھەرگىز نومۇسلۇق قىزلار قىلىدىغان قىلىق ئەمەس ، — دەپ نەسىھەت قىلدى .

مەن ئۇلارغا قارىماسلىققا ۋەدە بەردىم ، شۇنداقتىمۇ بۇ

此为试读，需要完整PDF请访问：www.ertongbook.c

يەرگە كېلىدىغان ئەرلەرگە ئۆچ ئىكەنلىكىمنى ئېيتىپ قويدۇم.

ئاپام كۈلۈپ تۇرۇپ، ئۇلار كەلمىسە بىزنىڭ بۇگۈنكىدەك تۇرمۇش كەچۈرەلمەيدىغانلىقىمىزنى ئېيتتى. ئۇنىڭ دېيىشىچە، ئەگەر ئۇ خەق كەلمىسە، بىرىنچىدىن، ئاپام بىرەر دۇكانغا ياكى زاۋۇتقا بېرىپ ئىشلىمىسە بولمايدىكەن، ئەتىگەن تۇرۇپ پىيادە ئىشقا بارىدىغان گەپكەن؛ ئىككىنچىدىن، مەن مەكتەپتىن كەلسەم، ئاپام مېنى ئىشىك تۈۋىدە كۈتۈۋالىدىغان ئىش بولمايدىكەن. ئۇ كارىۋاتتا ئېغىناپ ژۇرنال كۆرۈپ ياكى دېرىزىدىن ئاسمانغا قاراپ قۇشلارنى ياكى سۇغا قاراپ پورتقا كىرىۋاتقان پاراخوتلارنى كۆرۈپ ئولتۇرغۇچە، ھەتتا ئاياللارنى ئۆيگە يىغىۋېلىپ قۇرۇق پاراڭ بىلەن ۋاقتىنىڭ بېشىغا سۇ قۇيغۇچە، كېچىسى ئۆزىگە چۈشلۇق خىزمەت قىلىپ تۇرغىنىنىڭ كۆپ ياخشى ئىكەنلىكىنى ئېيتتۇدى، مەن دېدىم:

— بوپتۇ، ئاپا، خالىغىنىڭنى قىلىۋەر. لېكىن، يەنە گېپىم شۇ، مەن ئۇ ئەرلەرگە بەك ئۆچ.

— چوڭ بولغاندا، — دېدى ئاپام، — ئەرلەرنى ياخشى كۆرىدىغان، ئۇلارنىڭ ھالىغا يېتىدىغان، ئۇلارغا ئەدەپلىك مۇئامىلە قىلىدىغان بولۇپ قالىسەن.

— شۇنداق بولسىمۇ بولار، — دەپ قويدۇم، شۇنىڭ بىلەن گېپىمىز تۈگىدى.

ئاپامنىڭ قېشىغا كېلىدىغان ئەرلەرنىڭ كۆپىنچىسى ماتروسلار ئىدى. ئۇلار بۇ يەرگە پىرىستانىنىڭ قېشىدىكى تاغدىن ئۆتۈپ كېلەتتى. ئاپامنىڭ دېيىشىچە، ئۇلار بەك ئالدىراڭغۇ ھەم قوپال ئىكەن، لېكىن ئاپام ئۇلارنىڭ شۇ مىجەزىنى ياقتۇرىدىكەن، ئۇلار بىلەن ھەرگىز باھا تالىشىپ ئولتۇرمايدىكەن، شۇڭا ئۇلار باشقا پاراخوتچىلەرگە ئۇنىڭ ياخشى گېپىنى قىلىپ بېرىدىكەن،

شۇ ۋەجىدىن ئۇنىڭ ئالدىغا مېھمانلار ئۆزلۈكىدىن كېلىپ تۇرىدىكەن . ئۇ ھېچكىمنىڭ كۆڭلىنى قايتۇرۇشنى خالىمىغاچقا ، ھەتتا بەش ـ ئالتىسى تەڭ كېلىپ قالسىمۇ ئۇلارنى مېھمانخانىدا ئولتۇرغۇزۇپ نۆۋەت بىلەن كۆتىدىكەن . دېمىسىمۇ ، ئۇ ھەمىشە « ئاۋۋال كەلگەننى ئاۋۋال كۈتىمەن » دەيتتى .

مەن ئادەتتە تاپشۇرۇقنى مېھمانخانىدا ئىشلەيتتىم . بەزىدە ئەرلەرنىڭ بىرەرى ھېساب تاپشۇرۇقۇمنى ئىشلىشىپ بېرەتتى . بىر كۈنى مەكتەپتىن ماقالە يېزىپ كېلىڭلار ، دېگەنىدى ، ئۇلاردىن بىرى شۇ ماقالىنى ماڭا يېزىپ بەردى . مەن بىپەرۋالىق قىلىپ ئۇ ماقالىنى ئوقۇمايلا مۇئەللىمگە تاپشۇرۇپتىمەن ، شۇنىڭ بىلەن چاتاقنىڭ چوڭى چىقتى . مۇشۇنداق قىلىپ يۈرۈپ ئاخىر مەكتەپتىن قوغلاندى قىلىندىم .

بىز بەزىبىر ئاۋارىچىلىكلەرگىمۇ يولۇقۇپ تۇردۇق . بىر كۈنى ئاپام سوتقا چاقىرىلدى ، ھېلىمۇ ياخشى پىرېستان رايونىغا مەسئۇل ساقچىنىڭ ئاپامغا خېلى كۆڭلى يېقىن ئىكەن ، بولمىسا بىز جازالىناتتۇق . ھەممەيلەن ئاپامنى ياخشى كۆرەتتى ، ساقچىلارمۇ شۇنداق ئىدى .

ئاپام مېنى يېنىدا تۇتقۇسى كەلگەچكە ، ئىلاج بار مېنى مەكتەپكە بارمىسىكەن ، دەپ ئويلايتتى ، شۇڭا ھەمىشە :

ـــ قىز بالا مەكتەپكە بارمىسىمۇ نۇرغۇن نەرسە ئۆگىنىۋالىدۇ . قىزىم ، زۇكامداپ قالغان ئوخشايسەن ، قېشىمدا بىر كۈن يات ، ئوگشىلىپ قالىسەن ، ـــ دەيتتى . مەنمۇ نېمە بولسا بولار دەپ يېتىۋېرەتتىم ، يېتىپ زېرىكسەم ، ئاپامنى غىدىقلاپ يۈرۈپ ئويناتتىم . كىيىملىرىمىزنى كىيىپ ئەتىگەنلىك چېيىمىزنى ۋاقچە ئىچەتتۇق . پىرىستانغا پاراخوت كەلمىگەن كۈنلىرى بىللە كىنوغا باراتتۇق ، كوچا ئايلىناتتۇق ياكى ئىسسىق گۆشنان سېتىۋېلىپ

باغچىغا كىرەتتۇق ـ دە ، ئورۇق ئۈچ ئاق قۇسى بار سېسىق كۆل-
نىڭ بويىدا ئولتۇراتتۇق .
ئاپام ئۇ ئاق قۇلارغا بەك ئامراق ئىدى . ئۇنى دۇنيادىكى
بەك چىرايلىق نەرسە دەپ ماختايتتى . لېكىن ، بىر كۈنى ئۇ ئاق
قۇلار سۇدىن چىقىپ ئوتلاقتا شۇ قەدەر سەت ئويناقشىپ كەت-
تىكى ، شۇنىڭدىن كېيىن ئۇلاردىن پۈتۈنلەي خوشۇم كەتتى .
ئاپامنىڭ بەك يېقىن دوستىمۇ يوق ئىدى . ئۇ ، تۇرمۇشتا
ئۆزۈڭ بىلگەنچە ياشىيالمايسەن ، پۈتلىكاشاڭ بولىدۇ ، دەپ قاراپ
بىرەرى بىلەن بەكمۇ ئىچقويۇن ـ تاشقويۇن بولۇپ كەتمەيتتى .
مېنىڭ ئەڭ يېقىن ئۆتىدىغان دوستۇم ماۋىس ئىدى . ئۇ دادىسى
دۇففې ئەپەندى بىلەن بىللە بىزنىڭ بىنادا ئولتۇراتتى . دۇففې ئە-
پەندى بويى ئېگىز ، ئۆزى بىر قىسما ئادەم ئىدى . بەزىدە ئۇنىڭ
چىرايى ماڭا زەھەرلىك دورا بوتۇلكىسىنىڭ قەغىزىگە سىزىلغان
باش ئىسكىلىتىدەك كۆرۈنۈپ كېتەتتى . ئۇ ھەمىشە كېلەڭسىز
كىيىملەرنى كىيىپ يۈرەتتى . « ئۆھھۆ ـ ئۆھھۆ » قىلىپ بوغۇلۇپ
يۆتىلىپ كەتسە ، بەزىدە ھۆ قىلغۇم كېلىپ كېتەتتى .
دۇففې ئەپەندى ئاپامنىڭ ھېلىقىدەك ئىشلارنى قىلىدىغان-
لىقىنى بىلگەچكە ، ماڭا ئىشلىسەڭ ، دەپ ئۇنىڭ كۆزىگە كى-
رىۋالاتتى ، لېكىن ئاپام :
— ياق ، نېمانچە كۆزۈمگە كىرىۋالسىز ، مەن ئۆز ئالدىمغا
قىلىمەن ، — دەپ تۇرۇۋالاتتى .
ئۇ ئادەمنىڭ قولىدا نۇرغۇن قىز ـ ئاياللار بار ئىدى . ئۇلار
كوچىدىلا ئەر خەقلەرنى ئىندەككە كەلتۈرۈپ ئۇنىڭ ئۆيىگە ئە-
كىرەتتى .
— بىچارە قىزلار بەك ئەخمەقلىق قى-
لىۋاتىدۇ ، — دەيتتى ئاپام ، — دۇففې ھېلىقى ئەسكى كاپى-

تان بىلغا ئوخشاشلا ، مولۇندەك ئۇلارنىڭ پېيىدىلا يۈرىدۇ . بىچارە ئاياللار جىقراق پۇل تاپساق دەيدۇ ، ئۆزلىرىنىڭ كاتەكتەك بولسىمۇ بىر ئۆيى بولسا مەقسىتىگە يېتەتتى . دۇففې پاھىشىخانا خوجايىنلىرىغا ئوخشاشلا ئارىدىن جىق پايدا يۇلۇۋاتىدۇ . تىلتون ، ئەگەر مەنمۇ تاپقىنىمنى دۇففې بىلەن تەڭ ئوتاق قىلىدىغان بولسام ، ئۇ چاغدا ماڭا ھازىرقىدىن تۆت ھەسسە ئارتۇق ئىشلەشكە توغرا كېلىدۇ . ئۇنىڭغىمۇ ناھايىتى قىممەت ئىجارە ھەققى تۆلەۋاتىمىز ، شۇنداقتىمۇ مېنىڭ تۇتقان يولۇم توغرا ، كېيىن لەۋنى چىشلەپ قالغاندىن مۇشۇ ياخشى .

مەن بۇ گەپلەرنى ئاڭلىغاندا :

— شۇنداقمۇ ، ئاپا ؟ — دەپ قوياتتىم .

— شۇنداق ، — دەيتتى ئۇ كۈلۈپ ، — پاتسى خىيالىمدىن چىقمايدۇ . تىلتون ، سەن ئۇنى ئەسلىيەلمەيسەن . ئۇ ئەمدى ئون ئالتىگە كىرگەندى ، — ئاپام كۆزىگە لىق ياش ئالغان ھالدا خورسىنىپ قويۇپ سۆزىنى داۋاملاشتۇراتتى ، — تىلتون ، پاتسى پاھىشىخانا خوجايىنىنى ئالداپ كېتىمەن دەپ ئويلىغان ، لېكىن ئارقا كوچىدا بوغۇزلىنىپ ئۆلدى . شۇڭا ، مەن ئۆزۈمنىڭ تۇتقان يولىنى توغرا دەيمەن .

مەن ئاپامنىڭ پىكرىگە قوشۇلدۇم . ئۇ ماڭا يەنە بەزى گەپلەرنى قىلىپ بەردى . ئۇنىڭ پاتسىنى ئەسلىيەلمەيسەن دېگىنىگە ھەيران قالدىم . مەن قانداقمۇ پاتسىنى ئۇنتۇپ قالاي . ئۇ شۇنچە تاتلىق كۈلىدىغان چىرايلىق قىز ئىدى ، ماڭا تېخى بىر ئاسلان سوۋغا قىلغان . ئۇ تۇغۇلغىنىغا ئۈچ ھەپتە بولغان ئاسلان ئىدى . ئۇ چاغدا مەن بەش ياشتا ئىدىم . ئۇ ئاسلاندىن بىر كۈنمۇ ئايرىلغۇم كەلمەيتتى . مەنمۇ ئۇنىڭغا ئامراق ، ئۇمۇ ماڭا ئامراق ئىدى . ئۆزى كىچىككىنە ، يۇمشاقلىقچۇ تېخى ، « مياۋ —

مىياۋ » قىلىپ تۇراتتى ، ئالقىنىمدا سۈت ئىچۈرۈپ قويسام ئويناق تىلى بىلەن پاكپاكىز يالىۋالاتتى . مەن ئۇنىڭغا ئىسىم قويۇپ بول- غۇچە ئۇ تۇيۇقسىز يوقاپ كەتتى . شۇ يوقالغىنىچە يوق ، مەڭگۈ ئۇنىڭدىن ئايرىلىپ قالدىم .

ھەممەيلەن ، بولۇپمۇ ئاپام ماڭا بەك ھېسداشلىق قىلدى ، ئاسلاننى قايتىپ كېلىدۇ ، دەپ كۆڭلۈمنى ياسىدى . ئۇلارنىڭ مۈشۈك دېگەن ئاشۇنداق چىقىپ كېتىپ مەلۇم ۋاقىتتىن كېيىن قايتىپ كېلىدۇ ، دېگەن گېپىنى ئاڭلاپ ئۈمىدلىنىپ قالدىم . بىر يامغۇرلۇق كېچىدە كارىۋىتىمدا يېتىپ مۈشۈكنىڭ مىياۋلىغان ئاۋازىنى ئاڭلىدىم ، دەررۇ يۈگۈرۈپ تالاغا چىقسام ، قاپقاراڭغۇ كوچىدا ھېچنېمە يوق . . .

بىر نەچچە ھەپتە ئۆتۈپ كەتتى ، ئاخىر ئۇنىڭدىن ئۈمى- دىمنى ئۈزدۈم ، مۈشۈك دېگەن ھەرگىز قايتىپ كەلمەيدىغان نەرسە ئىكەن ، دېگەن ئويغا كەلدىم . شۇنىڭدىن كېيىن ئۇ ئاسلاننى ئېسىمدىن چىقىرىۋەتتىم . لېكىن ، ئاپامنىڭ ئېيتقىنىنىڭ ئەكسىچە ، مەن پاتسىنى ھەرگىز ئۇنتۇمىغانىدىم . ئۇ مېنىڭ بەش ياش چاغلىرىم ئىدى . شۇ كۈنىمۇ يامغۇر يېغىۋاتاتتى . قاپقاراڭغۇ ئارقا كوچىدا قانغا مىلىنىپ ياتقان پاتسىنى بىرىنچى بولۇپ كۆرگۈچى مەن ئىدىم .

دوللور بىلەن مىننى دۇففي ئەپەندىگە ياللىنىپ ئىشلەيدى- غان ئاياللار ئىدى . مىننى خانىم ناھايىتى چىرايلىق تۇل ئايال ئىدى . ئۇ بىرگە ئەقىللىق ئىككى ئوغلىنىڭ بارلىقىنى ، قىزىنىڭ بىر دوختۇرخانىدا پراكتىكانت سېسترا بولۇپ ئىشلەيدىغانلىقىنى ، بۇ باللىرى بىلەن ئۆزىنىڭ پەخىرلىنىدىغانلىقىنى ، دەپ بەرگە- نىدى .

مىنتى خانىمنىڭ چىرايىدىن ھارغىنلىق چىقىپ تۇراتتى.
ئۇ ئىككى ئوغلىنىڭ بالدۇرراق ئوقۇش پۈتتۈرۈشىنى ئارزۇ قىلاتتى. ئۇ باللىرى ئوقۇشنى تۈگىتىۋالغۇچە چىشلەپ مۇشۇ ئىشنى قىلىپ يۈرۈپ، كېيىن ئۇلار كۈننى ئۆزى ئالالايدىغان ۋاقىت كەلگەندە، باشقىچە بىر خىزمەت قىلىدىغانلىقىنى ئېيتقاندا، ئاپام كۆڭۈل بۆلگەن ھالدا سورىدى:
— باشقىچە نېمە خىزمەت قىلارسىز، مىنتى خانىم؟
ئۇ شۇنداق جاۋاب بەردىكى، ئاڭلاپ ئاپام بىلەن ئىككىمىز ھەيران قالدۇق.
— تۆمۈر يول سىستېمىسىدا ئىشلىسەم دەيمەن. مېنىڭ ئارزۇ - ئارمىنىم شۇ.
— ۋوگزالدا ئىشلىسەم دېمەكچىمۇسىز؟
— ھەئە، بېلەتخانىدا ئولتۇرۇپ پويىز بېلىتى ساتسام دەيمەن. ئۇ چاغدا ئەرلەر ماڭا پۇل بېرىدۇ، لېكىن ماڭا چېقىلالمايدۇ، — دېدى مىنتى خانىم كۆزىگە لىق ياش ئالغان ھالدا، — مېنى خالىغانچە بىر نېمە قىلالمايدۇ دەڭا...
مىنتى چىقىپ كەتكەندىن كېيىن ئاپام ماڭا:
— مىنتى ھەمدەم خىيال بولۇپ قاپتۇ، ئۇ ھەرگىزمۇ ئارزۇسىغا يېتەلمەيدۇ، — دېدى، ئاندىن يەنە، — ئۇ ئەسلىمىنىڭغۇ بىزنىڭ بۇ ئىشىمىزغا لايىق ئەمەس. ئۇنىڭ بەك غۇرۇرى بار. بىزنىڭ بۇ ئىشىمىزدا ئادەم بەك ئۇنداق بولۇپ كەتسە بولمايدۇ، تىلتون، — دەپ قويدى.
— شۇنداقمۇ؟
— شۇنداق، — دېدى ئاپام، — مانا، ماڭا قارا، مەن خەققە سىلىق مۇئامىلە قىلىپ كۆڭلىنى ئالىمەن، ھەرگىز قېتىۋالمايمەن. ئەر خەق بۇ يەرگە نېمىشقا كېلىدۇ، مەقسەت ئېنىققۇ،

此为试读，需要完整PDF请访问：www.ertongbook.com